-bir kayıt cihazı olarak trabzan-

geldin
yürüyüşünü kaydettim trabzana
masada üç saat sonrasının kaşık-çatal sesleri
susun
uzadın falloş hole helâl-ü hoş hol loş
trabzanda senden önce ayak sesleri
boş sessiz beş saat sonrasının uyku sessizliği
kapıyı kapattım arkandan dış kapı
yokuş seyirtti ayakların
o sonrası
öptün
mü yok oturdun birkaç sarı nükte boş
kalktın sabah sızlıyor masa o sabah
şimdi akşam salonda yerde pusuda bekleyen
siyah
bekliyordu kulağı kapıda bu önceydi
simsiyah dokundun yum'şacık
tüm gövdesiyle sevgisiyle zıpladı ellerine
ooooo büyümüş
ürkekti henüz iki ay önceydi çelimsiz
geçtin masaya bu şimdi
kokular iştah kışkırtıyor henüz yemedik
açtın kırmızı geceye büründü sessizlik
çın çın kadehler levyede kırmızı leke bu sonra
şimdi boğazında seyirtiyor iris beyazdan kırmızıya
konuşalım şöyle adamakıllıakılsız
olsun bu çok daha önceydi
konuşmayalım sus
sak hiç sussak içsek yesek sevişsek sussak sek
kırmızı çınçın peçete yerine dudakla silsek
önceydi bu da
koyulaştı kırmızı sus
şimdi pencerenin pervazında kelimeler
tek tek kırpsak geceye ışıklı kışla seyretsek
bu henüz olmadı
geç oldu gitsem sussam kaçsam arkamabakmasam
bu hep oldu
gittin bu şimdi
masada kaşık-çatal sesleri bu az sonra
trabzanlar senden önce indi sokak geceye
hol loş boş yere şıp şıp göz
yaş içime kan sızım sızım içime kırmızı
kışla ışıkları düştü üzerine masa boş
içim dolu nay gözümde

bu son kez iyice ak yıkan sabaha
bi daha bekleme meli bu henüz olmadı
beklemek acır acıtır acıttı
bu hep böyle oldu kapa
kapını holün gecenin kırmızının kışlanın
ayakseslerinin üzerine sus
tumturak uyu
bu o an olurdu
açıldı kapı zil önce siyah bi zıplama
benden önce
geri geldin
unuttum az önce loş boş acı beklemek
sandım
komşu ağrı kesici istiyordu
bu sonra oldu.
kapadım kilitledim sus
tum uyu
dum ağla
dım
ne
s'lakım
bu en sondu.

esma karadoğan

mart'05